

REFORMÁTUS HÍRADÓ

VI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

Támogatók: Felsővárosi, Hidelvei, Íriszi, Kerekdombi, Szamosfalvi, Törökvágási, Újalsóvárosi Református Egyházközség, Kolozsvári Református Kollégium.

Szerkesztőbizottság:
Ballai Zoltán, Bibza Gábor,
Kerekes Edit

Kolozsvári ifisek vághatnák fel a fodorházi néni tűzifáját

Hídverő gondoskodás: ingyenes megyei szeretetszolgálatot létesítenének

A segíteni óhajtó önkénteseket kapcsolná össze a támogatásra, gondoskodásra szorulókkal a 37 egyházközségből álló Kolozsvári Református Egyházmege, és ennek a rendszernek szervezőjévé is válna. Előfordul például, hogy egy elöregedett faluban hatalmas segítség lenne a tűzifa felhasználása, és ezt szívesen meg is tenné egy ifis csoport, de nem tudnak egymásról. Akadnak orvosok, akik havonta egy-két napot örömmel önkénteskednének olyan gyülekezetben, ahol csak ritkán van részük ilyen ellátásban, de nem tudja, hol lenne rá a leginkább szükség. A Kolozs megyei egyházközségek szeretetszolgálatának összehangolása lenne a feladata a Kolozsvári Egyházmegei Szeretetszolgálatnak. Az ötlet fél évvel ezelőtt fogalmazódott meg Kerékgyártó Zsolt ördögkeresztúri lelkészben, de létrejött azóta egyre szükségesebbnek látszik. A gyülekezeti szeretetszolgálat hozzátartozik az egyház lényegéhez, és léteznek is célzott egyházkerületi vagy országos programok, jótékonyági intézmények, de nincs köztük híd, nincsenek összekapcsolva, és ezt a hídverő munkát szeretnék elvégezni a kezdeményezők. (Részletek a 7. oldalon)

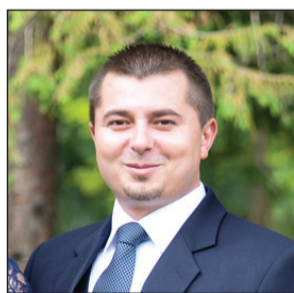
Ajtonban segédkeztek az Apafi-kollégium bentlakói két évvel ezelőtt

Szeretetszolgálat – a keresztyén kötelessége

„Van baj elég!” – hangzik gyakran a már-már közhelyes és a valós helyzetbe keserű beletörődést sugalló mondás. De vajon szabad-e csak legyinteni, szabad-e beletörődni és szabad-e másokra hátrítani a felelősséget akkor, amikor nyomorúságot, tehetetlenséget észlelünk? Nyilván ezekre a kérdésekre a keresztyén élethivatását komolyan gondoló ember csakis nemmel válaszolhat. Mert nem tehetjük, hogy a háládatosság gyümölcsét ne teremjük! A gyümölcs-termés egyik szép formája pedig a szeretetszolgálat valós gyakorlása. Ezen gondolatok mentén fogalmazódott meg bennünk az elmúlt esztendőben a Kolozsvári Református Egyházmege Szeretetszolgálat megalapításának ötlete. Egyszerű, kivitelezhetőnek vélt ötlet. Az elesettekhez, nincstelenséghez, nyomorúságos helyzetben lévőkhöz való, gyülekezeteinkben történő odafordulás munkáját szeretnénk segíteni, összehangolni. A KRESZ segíteni akar! Egyik első lépésünk volt a karácsonyi csomagok elkészítése minden gyermek számára, aki egyházmegegyünk gyülekezetében, karácsonykor templomba megy, részt vesz az istentiszteleteken. Sokan voltak segítségünkre ebben az ajándékozásban, melynek örömét átértük. Isten megajándékozott minket, ennek példáján mi is ajándékozunk. Karácsonykor egy szép, egységes karácsonyi csomagot. Erre is szükség van, de vannak további terveink is. Terveink megvalósításában pedig minden jóakaró és jóindulatú embertársunk segítségére számítunk, mert a szeretetből és a szeretetszolgálatból sohasem lehet elég. Istennek hála, már külföldi támogatóink is kerültek, de hisszük, hogy saját erőnkkel is sokra leszünk képesek. Van még tennivaló, és legyen ez a szolgálat öröme egyházunknak, nem elfeledvén az Ige tanítását: „Aki könyörül a nincsteleken, az Úrnak ad kölcsön, mert ő megtéríti jótéteményét.” (Példabeszédek 19,17)

Krisztus feltámadása – a mi feltámadásunk záloga

„Ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is.” 1Kor 15,14

Jézus Krisztus halálból való feltámadásának a hite a keresztyénség megingathatatlan alaptétele. A húsvéti evangélium nélkül a keresztyén egyház nem létezhetne. A feltámadáshit nemcsak távlatot ad az emberi létnek, hanem enélkül hiábavaló volna az igehirdetésünk és hiábavaló volna a mi hitünk is. Krisztus feltámadásának a valósága olyannyira fontos a keresztyénség számára, mint fának a gyökér vagy háznak a fundamentum.

Az első századok keresztyénjeinek az életfelfogásában és hitvilágában központi helyet foglalt el a feltámadás és az örökélet gondolata, ezért

abban a korban bizonyos értelemben könnyebb volt bizonyosságot tenni a feltámadásról, mint napjainkban. A modern kor embere már kételyekkel fogadja a húsvéti csodát, mert az elme számára a feltámadás meglehetősen lehetetlen dolognak tűnik, ez pedig különösen nehéz feladat elé állítja az igehirdetőket.

Észérvekkal azonban lehetetlen a húsvéti csodát megmagyarázni. A feltámadás titka mindvégig rejtve maradt az emberi értelem elől, s ezt a misztériumot az elme fantáziálásával kitölteni nemcsak lehetetlen dolog, hanem hiábavaló küszködés is. A feltámadás csodáját a hit szemével lehet csak befogadni. Aki így fogadja a húsvéti csodát, az megerősödik abban a bizonyosságban, hogy sokkal több az élet a földön megélteknél. Krisztus halál feletti győzelme ugyanis az emberiség legnagyobb problémáját oldotta meg: a múlandóság kérdését.

A mai világban nagyon sok ember abban a téves meggyőződésben él, hogy nem jó a halállal foglalkozni, mert az amúgy is jön magától. Nem jó arra gondolni, hogy a mi földi életünk véges, mert ez a gon-

dolat életkedvünket rontja, és állandó stresszforrást is jelent számunkra. Mi emberek azonban soha nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, hogy a halál az valóság, és akárcsak a születés, ez is szorosan hozzátartozik az életünkhöz. A halál ténye okvetlenül eszünkbe juttatja azt, hogy a földi életben nem rendelkezünk határtalan idővel. Ez pedig arra ösztönöz bennünket, hogy foglalkozzunk az élet végességének a kérdésével, és tudatosan készüljünk az elmenetelre.

Jézus Krisztus halálból való feltámadásának az örömhíre távlatot ad az emberi létnek, és segít a hívőnek abban, hogy ne úgy tekintsen a halálra, mint egy végző elmúlásra, hanem úgy, mint elköltözésre a földi világból. A hívő ember tudja azt, hogy Isten teremtési rendjében nem volt benne a halál, mert Ő nem az elmúlást szánta nekünk. A bűnbeesés következménye lett a halál, de Isten nem akarta, hogy az ember életében az elmúlás legyen az utolsó szó, ezért Szent Fia váltságáhalála által örökéletet szerzett a benne hívők számára. Ez nem a mi érdemeink jutalma, hanem Isten végtelen kegyelmének ajándéka.

Örökélet nélkül semmi ér-

telme nem volna az emberi létnek, csak felesleges és hiábavaló küszködés lenne a földön eltöltött néhány évtized. A mi keresztyén hitünk alapja viszont az, hogy az Úr Jézus Krisztus él és legyőzte azt a halált, amely nemcsak határt szab a földi létnek, hanem komoly rettegésben is tartja az emberiséget. Ez a hit akkor válik teljessé, ha bíznunk abban is, hogy Isten egykor majd minket is feltámaszt a halálból az örökéletre. Mert Krisztus nem önmagáért támadt fel, mint ahogyan nem is önmagáért halt meg, hanem azért, hogy a benne bízó lelkeknek örökéletet ajándékozzon.

Mi keresztyének nem egy meghalt és szép emlékü tanítónak vagyunk a követői, hanem a halál fölött győzedelmeskedő Krisztusnak, akinek a húsvéthajnali feltámadása jelenti a mi örökéletünk forrását is. A húsvéti megnyílt sír fényében pedig boldog nyugalommal tudunk tekinteni halottaink sírjára és készülni a mi földi elköltözésünkre is, mert tudjuk azt, hogy a Feltámadott Urunk a halálban sem hagy minket magunkra.

Vajda István Gellért
kolozsvár-alsóvárosi
beosztott lelképásztor

Kerékgyártó Zsolt
ördögkeresztúri lelképásztor

Wim and Margriet húsz éve velünk és helyettünk álmodik

Két évtizede segíti a kerekdombi gyülekezetet a hollandiai kapcsolat

Indul a szállítmány a Kerekdombra

A bogártelki Filemon ház avatásának ünneplése a templomban

Sportpályánk avatása Bogártelkén

Wim van der Voorennel és feleségével, Margriet van der Voorennel 1996 húsvétján ismerkedtünk meg. Ők tanítottak meg arra, hogy célt igazán akkor lehet elérni, az egyéni és közösségi munkán túl, ha vannak újabb és újabb álmunk és vágyaink, és ezeket barátainknak őszintén elmondjuk. Wim és Margriet nemcsak teljesíteni kívánták álmunkat, hanem ezeket ők maguk álmodták meg számunkra.

■ 1996-ban öttagú holland küldöttség tagjaként, három gyülekezetet képviselve, azzal a szándékkal keresték meg gyülekezetünket, hogy testvéri kapcsolatot létesítsenek. Ez a két harlemi és egy heemstedei gyülekezettel megkezdett egyezmény 2003 elejéig tartott, amikor úgy döntöttek, hogy belső konfliktusai miatt, hogy azok ne legyenek kihatással ránk, megszüntetik a velünk való kapcsolatot. A heemstedei Nederland gereformeerde Kerk gyülekezet azonban, a van der Vooren házaspárral az élen úgy döntött, hogy folytatni kívánja a velünk elkezdett kapcsolatot. Az azóta eltelt évek alatt ez a kapcsolat is tulajdonképpen szinte teljesen megszűnt, de Wim és Margriet van der Vooren gondoskodtak arról, hogy a baráti, sőt testvéri kapcsolat, most már igaz, szűkebb körben, de továbbra is megmaradjon. E rendkívüli házaspár gyülekezetünk sorsát, vágyait mindig szívügyének tekintette, mindig újabb és újabb ötletekkel támogatta elképzeléseinket. És mindezt önzetlenül, önkéntesen, fizetség nélkül.

Segélyszállítmányok

A segítségnyújtás több formájával találkoztunk az eltelt évek alatt. Éveken keresztül, évente sokszor háromszor, négyszer, az alapítvány (az SHB, majd a KOE) mikrobuszával tették meg a közel 4000 kilométert, majd néhány éve nagy autókkal való szállítást szerveztek az általuk összegyűjtött és gondosan elrendezett ruhaneművel, játékokkal, tolokocsikkal, gyógyszerekkel, újszülötteknek babakocsikkal, ágyakkal, etetőkkal, gyerekülésekkel, irodai berendezéssel, orvosi rendelő berendezésével, de hoztak, küldtek egészségügyi pelenkákat, ortopédiai felszereléseket, amelyek nagy részét gyülekezetünk megsegítésére használtuk fel, de küldtünk belőlük kórházakba, öregek házába, illetve ruhaneműt és játékokat juttattunk hajléktaloknak, kis gyülekezeteknek is. Ezen javakat ingyen adtuk a rászorulóknak, de a néhol cserébe kapott pénzbeli adományokkal beépíthettük és berendezhettük a parókia tetőterét.

Gyülekezeti otthon Bogártelkén

Kezdetben az SHB (Stichting Hulpverlening Buitenland), majd 2007-től a KOE (Kennemerland Oost Europa) segélyszervezetek támogatását elsősorban rajtuk keresztül tapasztalhattuk meg. 2004-ben Bogártelkén házat vásárolhattunk, melyet gyülekezeti otthonként avathattunk fel. Wim és Margriet tervezték meg és segítettek a központi fűtés projekt kivitelezésében, de ők voltak azok, akik javasolták, kérdezzük

meg a szomszédokat, volna-e eladó területük sportpálya kialakításához. És nemcsak ötlettel jöttek, hanem ők alapítványuktól, a KOE-től, illetve a holland kormánytól is pénzügyi támogatást juttattak számunkra, mely segítségével ma a táborozók sportolási lehetőséget kaphatnak. 2007-ben egy új projekt tervezését segítették elő, mellyel a gyülekezeti otthon szigetelését oldhattuk meg, ezt is a KOE alapítványtól, illetve a holland kormányhivatal támogatásával. Wim és Margriet e projektek elkészítésével, illetve az anyagi támogatások megszerzéséhez nyújtott segítségükkel a gyülekezeti ház közkinccsé lett, hiszen gyülekezetünkön kívül iskolák, egyetemek diákjai számtalanszor használatba vehetik, de helyt adott konferenciáknak, táboroknak, sokak pihenésének, szórakozásának, számos találkozóknak a helyszínéül szolgál.

Orvosi rendelő, diakónus, segédlelkész lakás

Wim és Margriet javaslatára nyerhettünk támogatást az ún. medical project kivitelezéséhez, mely alapján orvosi rendelőt működtethetünk, biztosítva az orvosi ellátást, egy öreget és beteget látogató diakónus fizetését, betegek kötszerekkel és más orvosi eszközökkel való ellátását.

Holland barátaink szervezték meg 2 alkalommal gyülekezetünk egyik kórusának a hollandiai útját. Gondoskodtak arról, hogy minden évben karácsonykor élelmiszercsomagok érkezzenek, melyekkel 60 énekest megajándékozhattunk. A gyülekezeti munka érdekében a segédlelkésznek lakást kellett biztosítanunk. A tömbházlakás megvásárlásához saját pénzükből adtak hosszúlejáratú kölcsönt, teljesen kamatmentesen.

Benne élnek gyülekezetünkben, testvéreinké lettek. Ragaszkodásukat azzal is kifejezik, hogy szinte minden ünnepükön, évfordulón velünk ünnepelnek, megtéve annyiszor azt a szinte 4000 kilométert, mely elvált bennünket.

Biztosak vagyunk abban, hogy a támogatások, segítségek mögött sok névtelen személy is van, de meggyőződésünk, hogy a kapott támogatások lelke, motorja mindig is Wim és Margriet voltak, akik szívvel-lélekkel, minden ellenszolgáltatás nélkül, mindent azért tettek, mert életük alapvonása volt mindig a másokért való szolgálat. Gyülekezetünk nevében kérjük a mindenható Istent, áldja meg őket, szeretteiket és mindazokat, akik támogatták őket ebben a küldetésükben.

Dobri András
kolozsvár-kerekdombi
lelképásztor

Kolozsvári ifisek vághatnák fel a fodorházi néni tűzifáját

Hídverő gondoskodás: ingyenes megyei szeretetszolgálatot létesítenének

■ Az önkéntes tevékenység iránt érdeklődők részéről megnyilvánuló energiákat hasznosíthatna, illetve mozgósíthatna ez a kezdeményezés, amely összefogná, kapcsolatot teremtene ugyanakkor a különféle egyházi szinteken létrehozott és működő szeretetszolgálatok között, az ajándékozástól a hétköznapi segítségnyújtásig, az orvosi ellátástól az idősgondozásig.

– Ha sikerül működőképessé tenni ezt a szolgálatot a kolozsvári egyházmegyében, akkor országos szinten minden egyházmegyére kiterjeszteni – fogalmazott Bibza Gábor esperes, a szolgálatot kezdeményező bizottság tagja, aki szerint a kolozsvári gyakorlat példaértékű lehet a többi egyházmegye számára is. – Természetesen a helyi adottságok igényei szerint kell alkalmazni majd, hiszen Erdélyben más helyzet van, mint Kolozsváron vagy Dél-Erdélyben – jegyezte meg.

– Egy olyan „épületről” beszélünk, ahol a földszinti szobák (a gyülekezetek) nincsenek összekötve, hiányzik az első emelet, és a második emeleten szintén olyan szobák (a kerületi vagy országos intézményeink) találhatóak, amelyek nincsenek összekötve – magyarázta az esperes, aki szerint szükség lenne arra, hogy a tevékeny gyülekezeti munka valamilyen módon kapcsolódjon a profi módon végzett diakóniai szolgáltatáshoz. – Ezt csak úgy látom megvalósíthatónak, ha a gyülekezeti tevékenységeket összekapcsoljuk, és egyházmegyei szinten közös programokat szervezünk, illetve ezek a közös programok táplálják a szeretetszolgálatot – mondta Bibza. – Hiába működik országosan vagy kerületi szinten öregotthonunk, ha a gyülekezetekből nem érkeznek bele ápolandók, vagy hiába van palliatív beteggondozás ingyen Kolozsváron, ha a gyülekezetekben erről nem tudnak – sorolta az összehangolatlanság következményeit az esperes.

Segítségnyújtás, közvetítés a cél

– Természetesen léteznek intézményszerű szeretetszolgálati egységek az egyházkerület keretében – Diakóniai Keresztyén Alapítvány, alkoholmentő misszió – mondta Kerékgyártó Zsolt, aki azt is tisztázta, hogy a kezdeményezés Kolozsvár-központú, Kolozsvár és környékének szeretetszolgálatára tekint. – Semmiképp sem azt jelenti, hogy bárkinek is kivennék a munkát a kezéből, hanem sokkal inkább segítségnyújtásra, közvetítés felvállalására törekszünk. Például ha a törökvágási egyházközösségben foglalkoznak hajléktalan misszióval, ami idővel kifulladásra, kifárad, de ők továbbra is nyitottak a munka elvégzésére, és tudjuk azt, hogy a szamosfalvi református egyházközösség nőszövetsége szívesen gondoskodna hetente egy 50 literes fazék teáról a hajléktalanoknak, akkor nem lenne másra szükség, csak a két egyházközösség közötti kapcsolatteremtésre – mondta Kerékgyártó, aki szerint az elkép-

zelésük lényege a szeretetszolgálati munka összehangolásában rejlik.

A kolozsvári egyházmegyének 37 gyülekezete van, ebben a nagyobb entitásban regionális szinten szeretnék működtetni ezt a szeretetszolgálatot. – Első lépésként karácsonyra állítottunk össze egységes, 2100 darab karácsonyi csomagot az egyházmegye gyermekei számára – mondta Kerékgyártó.

A legszegényebb ember is segíthet

– Az egyházmegye belmissziós szövetségeihez hasonlóan képzeljük el a megyei szeretetszolgálat működését is. A belső egyházi rend kimondja, hogy a missziói előadó a felelőse, illetve a koordinátora annak a munkának, így várhatóan lelkésztársaink közül kerül ki a megbízott koordinátor. Egyelőre csak egy kezdeményező bizottság létezik, Kerékgyártó Zsolt lelkész, Lengyel István missziói előadó és Bibza Gábor esperes személyében, de reményeink szerint a május 24-ei egyházmegyei közgyűlésen hivatalos keretet tudunk adni ennek a javaslatnak – beszélt az elképzelésről az esperes. Elmondta: eddig olyan próbaprojektjeik voltak, mint a hajléktalan misszió vagy a karácsonyi csomagok szétosztása, de tervezik a vidéki beteggondozás beindítását, aminek most zajlik az igényfelmérése és pénzalapgyűjtése. – Vannak olyan szórványtelepülések a megyében, ahol nincs elérhető közelségben háziorvos, ugyanakkor akadnak olyan kolozsvári háziorvosok is, akik szívesen kijárnának havi egy-két alkalommal ingyenesen egy kis faluba vérnyomást vagy vércukorszintet mérni – mondta Bibza. – A karácsonyi jótékonyági akciót követően jöttünk rá arra, hogy ha összefogunk, akkor abban sokkal több erő van, mintha ki-ki külön, egymásnak hátat fordítva tevékenykedik. Mindenkit be szeretnénk vonni az önkéntes munkába, hiszen a legszegényebb ember is segíthet embertársán, ha a megfelelő keret létezik – tette hozzá.

Lengyel István magyarfenesi lelkész a szeretetszolgálat elvi

Lengyel István: Cselekvő szeretettel szeretnék odafordulni a hajléktalanok, alkoholisták, utcagyermek, hátrányos helyzetű családok, rászoruló felé. Szeretnék egymás iránt érzékenyebbé tenni az embereket, mert csak így teljesebben ki ez a munka.

Olykor termények, élelmiszerek felajánlása is sokat segíthet

megalapozásáról beszélt. – Három dolgot kell tisztán látnunk, azt, hogy a szeretetszolgálatról szóló bibliai tanítás hogyan szól, ismerni a múltját, a történelmét, illetve korunk emberét érzékenyebbé tenni ennek a szolgálatnak a kiteljesedésére, és bevinni őt ebbe – fejtette ki. – Nem egy elvont szeretetszolgálatot szeretnénk folytatni, hanem olyat, amely hitünkéből, annak alapjából, a nagy parancsolatból sarjad. Az Isten szeretete mellett be kell töltenünk a felebarátunk iránti szeretet parancsolatát is, e kettő egymástól elválaszthatatlan. Mert a hit, ha nincsenek cselekedetei, halott önmagában Jakab apostol szerint – fogalmazott. – Ilyen cselekvő szeretettel szeretnénk odafordulni a hajléktalanok, alkoholisták, utcagyermek, hátrányos helyzetű családok, rászoruló felé. Jézus is tevékeny életet vállalt, életének tartalma mindeneken túl a szolgálat volt. Erre alapozzuk a szeretetszolgálatunkat is. Sokan kérdezik, hogy akkor most lelkigondozást végeznénk, vagy a testre figyelünk oda, de ez sem szétválasztható, mert test-lelék egységében látjuk emberi mivoltunkat. Szeretnénk, ha az egy-

Kerékgyártó Zsolt: a református egyház önkéntes alapú szeretetszolgálatként szeretnék működtetni, ami nem privatizálható, nem kisajátítható, és legkevésbé sem célja a profitorientált tevékenység.

ház, mint Jézus földi teste teljesítené a maga feladatait, küldetését. Ugyanakkor szeretnénk egymás iránt érzékenyebbé tenni az embereket, mert csak így teljesebben ki ez a munka. Az úr tisztelete mellett be kell tölteni a felebaráti szeretet parancsolatát is, és ennek a kettősségében, illetve egységében kell látni a mi szolgálatunkat – mondta a magyarfenesi lelkész, aki szerint a diakonisszák által egykor felvállalt munkát próbálják a maguk módján folytatni, és nem mások munkáját elvégezni, hanem a gyülekezeti diakónia és egyházkerületi szintű diakónia közötti űrt kitölteni.

Ez nem lesz profitorientált tevékenység

Kerékgyártó hangsúlyozta: a református egyház önkéntes alapú szeretetszolgálatként szeretnénk működtetni, ami nem privatizálható, nem kisajátítható, és legkevésbé sem célja a profitorientált tevékenység. – Nyilván szükséges a vállalkozói szféra megszólítása is, hiszen a rászorulókat el kell látni, és ennek érdekében némelykor pénzre van

Bibza Gábor: Hiába működik országosan vagy kerületi szinten öregotthonunk, ha a gyülekezetekből nem érkeznek bele ápolandók, vagy hiába van palliatív beteggondozás ingyen Kolozsváron, ha a gyülekezetekben erről nem tudnak.

szükség. Emellett a felépítéshez és hosszabb távú fenntarthatóságához is elengedhetetlen az anyagi háttér megteremtése – beszélt a működtetés egyik alapfeltételéről az ötletgazda. – Rengeteg olyan tevékenység van, amelynek kapcsán nem kell nagy összegekre gondolni. Mondjuk, ha Magyarfodorházán van három idős asszony, aki nem képes felválni a tűzifáját, és tudjuk, hogy a Kolozsvár-belvárosi egyházközösség ifisei egy délután alatt képesek felválni 3 köbméter tűzifát, akkor ezt a kettőt össze lehet kötni. És nem igényel hatalmas befektetést – példálózott Kerékgyártó.

– Egyszerű dolgokra kell gondolni, olykor termények, élelmiszerek felajánlása is sokat segíthet. Akad olyan, akinek nem megerőltető felajánlani egy zsák terményt vagy összeállítani egy élelmiszercsomagot, esetleg ruhaneművel jótékonykodni, vagy pénzádományt ajánlani fel, amiből tűzifát vásárolhatunk. Apró dolgok ezek, amiket kis odafigyeléssel és összehangolással meg lehet oldani – mutatott rá Lengyel István.

Bibza Gábor elmondta: az elképzelés szerint a szeretetszolgálat működtetését három forrásból fedeznék: gyülekezeti adományokból, amelyek mértékét és módját a közgyűlés szabja meg; az önkéntes rendkívüli adományokból, amit jómódú magánszemélyektől vagy vállalkozóktól várnának; a nyugati testvéregyházak támogatásából. – Érdemes abba is belegondolni, hogy amennyiben idővel kevesebb lesz a külföldi támogatás kerületi vagy országos projektek esetén, akkor ezt valakinek fel kell vállalnia. És ha ez a köztes rész, az egyházmegyei szeretetszolgálat nem működik, akkor nem lesz ki összefogja és életben tartja az országos projekteket. Ezt is feladatául tűzi ki a kolozsvári egyházmegye megalakulni készülő szeretetszolgálat, hogy ha nem is teljes mértékben, de részben támogatást nyújthasson kerületi, országos intézményeknek.

TOVÁBBKÉPZŐ LESZ PRESBITEREKNEK KISBÁCSBAN, GYÖRGYFALVÁN, SZÁSZFENESEN

■ A kolozsvári egyház-megye presbiteri szövetsége 2016. április 2-án Kisbácsban, április 9-én Györgyfalván és április 23-án Szászfenesen rendezte a körzetekben az évi presbiteri továbbképző konferenciáit. A györgyfalvi konferencia meghívott vendége a békési egyház-megye presbiteri szövetségének küldöttsége. Az előadók sorrendben a következők: Kisbácsban: Ósz Előd lelkipásztor, Györgyfalván: Ballai Zoltán lelkipásztor, Szászfenesen: Tamás Ernő lelkipásztor.

HÚSVÉTI CSOMAG HAJLÉKTALANOKNAK

■ A Hajléktalan Misszió keretében a Kolozsvári Református Egyház-megye 14 gyülekezete és a teológiai hallgatók közösen 50 hajléktalan számára készítettek élelmiszer csomagot húsvét ünnepe alkalmából. A csomagokat a törökvágási egyház-község udvarán osztották ki 2016. március 21-én. A Protestáns Teológiai Intézet teológus hallgatói is kivették a részüket a misszióból. Ők úgy siettek a hajléktalanok segítségére, hogy a nagybőjte idején lemondtak az ebédjük-ről az otthontalanok, szűkölködők javára.

A SZABADSÁGHARC ÜNNEPE HIDELVÉN

■ Az 1848-49-es forradalomra és szabadságharcra emlékeztek 2016. március 13-án a Kismezői Temetőben a Hidelvei, Irisztelepi és Kerekdombi egyház-községek. Szöllősi János hidelvei lelkipásztor hirdette az ígét.

PRESBITEREK ÉVI KÖZGYŰLÉSE

■ A Kolozsvári Egyház-megye Presbiteri Szövetsége 2016. március 12-én évi közgyűlését tartotta Kolozsváron, a Protestáns Teológia dísztermében. A közel 90 küldöttnék dr. Dési Zoltán, az Erdélyi Református Egyházkerület főgondnoka tartott előadást A presbiter szerepe, feladata az egyházunk és népünk megmaradásáért vívott szolgálatban címmel.

REGIONÁLIS BIBLIAISMERETI VETÉLKEDŐ AZ APÁCZAI-LÍCEUMBAN

■ Az Apáczai Csere János Elméleti Líceum adott otthont 2016. március 12-én az V-VI. osztályosok diákok regionális bibliaismereti vetélkedőjének. A 91 résztvevőt 12 vallásánár kísérte el. Farkas László Kolozsvár-irisztelepi lelkipásztor záró áhítatával ért véget a vetélkedő.

KOLOZSVÁRI LELKÉSZÉRTEKEZLET

■ 2016. február 22-én a Kolozsvári Egyház-megye Lelkészerterkezlete első negyedévi összejövetelére került sor. Ezen a találkozón az egyház-megye belmissziós szövetségei mutatták be terveiket a lelkipásztorok előtt. Többek között az együtt gondolkodás és cselekvés fontossága is megfogalmazódott.

Református Kollégium a nőnap szerenádtól a húsvéti készülődésig

A Kolozsvári Református Kollégiumban tavasszal is több érdekes esemény zajlik. Március 8-án a kollégium fiútanolói az udvaron énekelnek, úgymond szerenádot adnak a tanárnőknek és a kollégista lányoknak. A március 15-i ünnepségen való részvétel már a fiatalok életéhez tartozik. Az idei eseménykínálatot színesítette az RMDSZ által meghirdetett Örökségünk órei című program, amelyen a „refi” csapata harmadik díjat nyert.

NAGY-HINTÓS DIANA

– *Hogyan zajlik az élet a kollégiumban tavasszal, húsvét tájkán?*

– A tavasz az az évszak, amelyet mindenki nagyon vár, mert nemcsak a természet, hanem az emberi lélek is újjáéled. Ehhez hozzájárulnak azok az ünnepek és események, amelyeket a tavasz hoz magával. Ilyen március 8., a Nemzetközi Nőnap, azaz a szépnem ünnepe. Aznap nagyszünetben a fiúk az udvaron énekelnek, és a lányok a tanárnőkkel együtt a folyosói ablakok előtt állva hallgatják és tapsolják meg a fiúk produkcióját. Nem hiányzik a virág, a csoki: minden lány kap egy kis csokoládét. Ez a tavasz első ünnepe. A Református Kollégium kórusának életében már hagyomány a március 15-i ünnepélyre való készülődés, részvétel. A legfontosabb esemény 15-én az ökumenikus istentiszteleten való részvétel, illetve a koszorúzási helyen (a volt Biasini-szálló előtt) az éneklés és koszorúzás.

– *Miért tartod fontosnak, hogy az iskola diákjai elmenjenek és részt vegyenek ezen az eseményen?*

– Ez a mi ünnepünk. Ezt nem szabad elfeledni, hanem át kell adni a fiataloknak. Ha valaki nem ismeri a történelmet, nem tudja, milyen közösséghez tartozik, annak a fiatalnak nincs identitástudata. Még emlékszem arra, amikor 1991-ben először mentem ki az énekkar-

KISS GÁBOR

A kollégium előadása az Örökségünk órei verseny döntőjén

ral a Biasini-szálló elé, nagyon kevesen voltunk. A forgalmat nem állították le, és a szemben levő bentlakásból mindenfélet dobáltak ránk és kiabáltak. Alig volt annyi időnk, hogy elénekeljük a *Himnusz*t. Azóta sokat változott a helyzet, ma már méltó módon tudunk ünnepelni. Az idén a március 15-i ünnepélyhez hozzátartozott a Sapientian való esti fellépésünk, ami örömmel töltött el mindannyiunkat.

– *Hogyan viszonyulnak a gyerekek a március 15-i ünnepélyhez?*

– Diákjaink fontosnak tartják, és méltó módon készülnek március 15-e megünneplésére. Mi a kollégiumban tudatosítjuk a diákokban, hogy ezeket a megemlékezéseket be kell tartani. Hagyományos módon emlékezünk a magyar világi és vallásos eseményekre, úgy mint október 6-ra, amelynek egyik szervezője pont a kollégium, október 23-ra, és megünnepeľjük január 22-én a magyar kultúra napját, majd március 15-ét és augusztus 20-át is. A kollégium énekkara március 15-ét ünnepelve

március 13-án a magyarrégeni és a holtmarosi gyülekezetben lépett fel, ahonnan mindig nagyon ügyes diákok jöttek a kollégiumba. A kisbácsi református gyülekezetben március 20-án énekelünk, egyrészt március 15-ét, másrészt virágvasárnapot ünnepelve. A magyar kormány által lebonyolított Határtalanul program keretében idén négy magyarországi iskola (a debreceni, pápai és gödöllői református kollégium, továbbá egy állami szeghalmi tanintézet) diákjai keresték fel a kollégiumot március 15-e környékén, akikkel közösen ünnepeltünk.

– *A tavasz általában a különböző versenyek időszaka is.*

– Az RMDSZ által meghirdetett *Fogadj örökbe egy műemléket – Örökségünk órei* versenyen a Bogyá Katalin történelemtanár által felkészített csapatunk harmadik díjas lett. A Heltai Gáspár Könyvtári Alapítvány által szervezett „Ki mit tud 1848-ról?” versenyen a hetedikeseink dicséretet kaptak. A Feszty-körkép Alapítvány a 2016-os Feszty Árpád emlékévé kapcsán versenyt

szervezett, ahol a regionális szakaszon harmadikok lettünk. A tanügyminisztérium által megszervezett kórusverseny helyi szakaszán az V–VIII. osztályos diákok kórusa (karnagy: Gergely Zoltán énektanár) első, míg a területi szakaszon második díjat nyert. A szép teljesítményért a diákokat és a felkészítő tanárt is megilleti a dicséret. A Kelemen Lajos Műemlékvédő Társaság (KLMT) által ősszel megrendezett történelmi tárgyú egyéni verseny győzteseként két tanuló, Márk Zsuzsanna (XI.A) és Nagy Eszter (X.A) a húsvét utáni hétvégén Pozsonyba utazik, jutalomkirándulásra.

– *Mi a legfontosabb a húsvét előtti héten?*

– Már virágvasárnapkor sok diák vett részt az otthon szervezett istentiszteleten és konfirmálási ünnepségeken. A húsvét előtti héten lelkiileg készülünk Jézus Krisztus feltámadásának ünnepére. Reggel rövid bűnbánati istentiszteleteket tartunk, az ünnepet pedig természetesen minden diák családja körében üli meg.

Ökumenikus Gyermek Világimanap Kolozsváron – először

■ Március elején a Kolozsvári Református Kollégium díszterme ismét megtelt nyüzsgő gyermekek vidám csicseregésével. Gyermekek és az őket elkísérő lelkipásztorok, vallásánárok, gyermekmunkások, szülők, nagyszülők, összesen mintegy százan gyűltek össze erre

a különleges alkalomra: a Kolozsvári Református Egyház-megye Nőszövetsége megszervezte az első Ökumenikus Gyermek Világimanapot.

Szöllősi Etelka vallásánár ismertette a világimanapot, majd Korodi László földrajztanárnak köszönhetően be-

tekinthettünk a világimanap 2016-os programját író kubai kereszténynek életébe. Az előadást Deák Áron és Kun Arianna (Attitude Dance Studio) tették színesebbé, akik kubai táncokat mutattak be. Ezt követően dr. Bibza Gábor esperes és Farkas Orso-

lya egyetemista interaktív igehirdetés által tolmácsolta Isten ígétét a Márk 10,14 alapján: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa”. Az istentisztelet zenéjét Deák Ildikó vallásánár vezette, Vidám Richárd (orgona), Miske Emese (gitar), Rácz Szabolcs (dob/gitar) és a gitáros gyermekek: Vajda Naomi Angéla, Câmpeanu Melissa, Jenei Raymond segítségével.

A szeretetvendégségen minden résztvevő megízlelhette Kuba gyümölcsének ízét, illetve gyermekmójitót ihatott. Varga Ibolya vallásánár vezetésével Tóth György teológus-pedagógus és az önkéntes bentlakó diákok segítettek a rendezvény zökkenőmentes lebonyolításában. Végtelenül hálásak vagyunk Istennek minden munkatársért, a Kolozsvári Református Kollégiumnak a befogadásért.

Kuba is téma volt

Szöllősi Etelka
nőszövetségi elnök